

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2017 r. w sprawie T-366/16, Gaki / Europol, wniesione w dniu 27 listopada 2017 r. przez Anastasię-Soultanę Gaki

(Sprawa C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Anastasia-Soultana Gaki (przedstawiciel: G. Keisers, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol)

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dziesiąta izba) w części oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne, a w części je odrzucił jako oczywiście niedopuszczalne i postanowił, że wnosząca odwołanie pokryje własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 9 stycznia 2018 r. – Finnair PLC / Igor Turtschin i in.

(Sprawa C-15/18)

(2018/C 249/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca skargę rewizyjną: Finnair PLC

Strona pozwana i druga strona postępowania rewizyjnego: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina, Leon Turtschin

Postanowieniem Trybunału z dnia 6 czerwca 2018 r. sprawa zostaje wykreślona z rejestru Trybunału.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 17 stycznia 2018 r. w sprawie T-68/16, Deichmann SE / Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej wniesione w dniu 27 marca 2018 r. przez Deichmann SE

(Sprawa C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Deichmann SE (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej; Munich, SL

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 17 stycznia 2018 r. w sprawie T-68/17;

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 grudnia 2015 r. w sprawie R 2345/2014-4;
- tytułem żądania ewentualnego przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie drugiej strony postępowania oraz interwenienta kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że sporna decyzja narusza art. 51 ust. 1 lit. a) oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) oraz art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁽¹⁾ z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej w kilku aspektach. W szczególności Sąd błędnie ustalił znaczenie terminu „znak towarowy” użytego w art. 51 ust. 1 lit. a) oraz w art. 15 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

- (1) Po pierwsze, Sąd błędnie ocenił znaczenie oraz skutki prawne ustalenia, z jakim rodzajem znaku towarowego ma do czynienia. Błędnie przyjął, że nie ma znaczenia, czy sporny znak towarowy został uznany za graficzny znak towarowy, czy pozycyjny znak towarowy. Jednakże różnica między poszczególnymi znakami towarowymi ma znaczący wpływ na ich istotę, jak również sposób ich używania. Używanie spornego znaku towarowego w charakterze graficznego znaku towarowego zasadniczo różni się od sposobu, w jaki byłyby on używany w charakterze pozycyjnego znaku towarowego.
- (2) Po drugie, Sąd nie ustalił prawidłowo istoty spornego znaku towarowego, lecz uznał, że on znakiem pozycyjnym i tak go potraktował. Sporny znak towarowy jest znakiem graficznym, gdyż jako taki został zgłoszony i zarejestrowany, przy czym nie przedstawiono wobec niego żadnego opisu, czy też zastrzeżenia, które mogłyby sugerować, że jest inaczej. Samo użycie przerywanych linii nie oznacza jeszcze, że graficzny znak towarowy jest znakiem pozycyjnym.
- (3) W rezultacie Sąd błędnie przyjął, że Munich S.L. wykazała rzeczywiste używanie jej znaku poprzez przedstawienie sprzedawanego przez nią obuwia, na którego boku widnieją dwie przecinające się linie. Tego rodzaju używanie może być uznane jedynie za używanie pozycyjnego znaku towarowego, nie zaś za używanie graficznego znaku towarowego takiego jak znak towarowy będący przedmiotem niniejszego sporu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 154, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) w dniu 30 marca 2018 r. – PI

(Sprawa C-230/18)

(2018/C 249/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Tirol

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PI

Druga strona postępowania: Landespolizeidirektion Tirol

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 2 karty praw podstawowych, zgodnie z którym każdy obywatel Unii ma swobodę poszukiwania zatrudnienia, wykonywania pracy, korzystania z prawa przedsiębiorczości oraz świadczenia usług w każdym państwie członkowskim, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które – tak jak § 19 ust. 3 Tiroler Landespolizeigesetz (ustawy o policji kraju związkowego Tyrol) opublikowanej w LGBL nr 60/1976, ostatnio zmieniony ustawą opublikowaną w LGBL nr 56/2017 – zezwala organom władzy na podejmowanie, nawet bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania administracyjnego, środków przymusu bezpośredniego, niebędących jedynie środkami tymczasowymi, takich jak w szczególności zamknięcie zakładu na miejscu?